

folkelige Præg, der er nødvendigt, for at en Embedsmand skal kunne tjene Folk og Rige paa den rette Maade. Jeg kan ikke see rettere, end at den samme Interesse, som vore Forsædte dengang havde for at faae Embeder besatte med Indfødte eller med Folk, hem Indfødsret var bleven meddeelt, ogsaa maa være tilstede endnu, ja navnlig i vore Dage, da vi see, at en Raabomagt ved meget truende Midler skaffer sig Adgang til sine Naboers Huus og Arne, kan man gjerne sige, og søger ved alle Midler at trænge derind, for at gjøre sig til Herre der; det maa nu mere end nogensinde gjælde, at en Lov som denne, der endnu staaer ved ufvækket Magt, bør haandhæves af Regjeringen. Det var derfor, jeg ved mit Endringsforslag havde ifinde at faae Thingets Medvirksomhed til, at der blev gjort et Skridt, som kunde vise Vej for Fremtiden, idet man sagde til Regjeringen: Dypret nu, hvad der er forsømt; lad de Mænd, som sidde i Embeder uden at have Indfødsret, indgive Begjæring om at blive meddeelte denne, og lad dem være de sidste, der ved en sørgelig Pragis sidde i Embeder, uden at have Indfødsret; men ved nærmere Overveielse af Sagen kom jeg til at see, at det vilde drage Consequenter efter sig, som ikke laae indenfor det her omhandlede Lovforslags Omraade, samt at det ikke vilde være rigtigt saaledes i Forbigaaende — om jeg saa maa sige — at faae dette Spørgsmaal afgjort. Forslaget vilde nemlig føre til den Consequents, at, dersom Vedkommende nægte — hvad der forresten er temmelig usandsynligt — at ville søge om at faae Indfødsret, maatte slike Personer fjernes fra deres Embeder, og da jeg ikke finder det rigtigt saaledes i Forbigaaende i en Lov, der kun giver Indfødsret til visse Udlændinge, at drage et saadant Hovedspørgsmaal frem, har jeg besluttet at tage Forslaget tilbage, hvilket jeg herved gjør.

Da Ingen optog det saaledes frasalbne Forslag, var det bortfaldet.

H. Jensen: Jeg vil tillade mig nogle faa Bemærkninger om en af de Personer, som ere udstudte i Landstinget, nemlig Barbeer Bohnstedt i Thisted. Det vil af Landsting-

gets Udvalgs Betænkning være ærede Medlemmer bekendt, at Landstinget har støttet sin Dom om denne Mand paa en Erklæring, som er afgiven af Bestyrelsen for den i Thisted værende Afdeling af den danske Folkeforening, men man faaer med Hensyn til denne Erklæring desværre ikke anden Oplysning, end at den er undertegnet af Stebets Sognepræst og 3 andre Mænd. Jeg for mit Vedkommende beklager meget, at Landstingets Udvalg ikke har meddeelt os dette Actstykke i Betænkningen, men da det ikke er fæstet, maae vi holde os til, hvad der forøvrigt foreligger om denne Mand i de Oplysninger, som ere meddeelte Folkestingets Udvalg. Jeg skal da oplyse, at der, efterat Indsigelsen fra Bestyrelsen for den danske Folkeforenings Afdeling i Thisted var fremsat, for det Første er fremkommet en Erklæring, der gaaer i samme Retning, men muligvis ere de Underkrifter, som findes derpaa, Underkrifter af Medlemmer af den nævnte Forening. Der næst er der imidlertid kommet Erklæringer til Udvalget fra en heel Mængde anseede Mænd i Thisted, som gaae i en aldeles modsat Retning. Jeg skal saaledes nævne, at en Mand ved Navn Kalum, som er Brandcapitain og Borgerrepræsentant, har givet en meget indtrængende Erklæring til Fordeel for Bohnstedt. Han erklærer paa Ære og Samvittighed og tilbyder, om forlanges, med Ed at bekræfte, at den Udtalelse, som er fremkommen om Bohnstedts Færd, navnlig under Occupationen, mildest talt er Usandhed og kun et Misfoster af forvirrede Begreber om Thyds og dansk Sindelag, hvorefter Bohnstedt af enhver sanddru og fornuftig Mand kan anbefales som en retsindig og brav Medborger, der med stor Fliid og Sparsonmelighed bestræber sig for at ernære en talrig Familie. Erklæringer af den Art ere undertegnede af en stor Mængde Mænd, af hvilke flere erklære, at de i flere Aar ere komne i Bohnstedts Huus og der have seet, at hans Børn opdrages i en saa dansk Mand, at de end ikke kunne tale Thyds. Jeg skal ikke oplæse den store Mængde forskellige Erklæringer, der ere undertegnede af Mænd, som kjende Bohnstedt personlig, men jeg skal blot nævne een Mand, fordi der er det Interessante ved ham — det er Uhrmager Jensen —, at han i